

Umsagnir

Það er ekki einungis loft sem Jónas Ásgeir Ásgeirsson artikúlerar með harmonikku sinni – land, náttúra og saga eru líka sett á flug. Í jökulþungum hreyfingum og léttum og barnslegum hljóðum fugla upplifir maður ekki einungis hljóðblíðu og frásagnargáfu. Maður skynjar einnig leit að sjálfsmynd. Leit með frjálsri för milli róta og nýsköpunar, hins alvarlega og leikandi, hins þunga og léttu... og auðvitað Íslands. Kjarni plötunnar er einmitt þessi leit sem felst í plötuheitinu, sem vísar bæði til miðaldatónlistarhugtaksins *musica ficta* og íslenska orðsins »fíkta«.

Að þessu sögðu er Fíkta ekki hin dæmigerða einleiksútgáfa þar sem einstaklingur og hljóðfæri eru sýndir, og platan setur sig á krossgötum milli sögu, fagurfræði og sjálfsmyndar á þann hátt sem sjaldnast sést í klassískum útgáfum. Það er eitthvað í húfi þegar Ásgeirsson lýsir uppruna sínum og sem hlustandi skilur maður bæði hversu flókin og einlæg spurningin er.

Tímaritið Seismograf

<https://seismograf.org/kortkritik/leg-med-luft>

Stærsti hápunktur kvöldsins var Jónas Ásgeir Ásgeirsson harmóníku-einleikari. Í einleiksverki Atla Ingólfssonar 'Radioflakes' fór hann margoft yfir mörk þess sem ég taldi mögulegt frá harmóníku. Verkið er innblásið af því að skipta hratt á milli útvarpsstöðva og tónskáld og flytjandi fönguðu andrúmsloftið og hljóðheiminn jafnfætis af frumleika og nákvæmni. Og jafnvel eftir þrjá tíma af nútímatónlist setti ég persónulegt gæsaþúðarmet við áheyrn á „Installation Around a Heart“ eftir Þuríði Jónsdóttur fyrir harmóníku og sínfóníettu [...] Aftur dró tónskáldið og einleikarinn fram ólýsanlega ríkulegt hljóðróf frá harmóníkunni. Þegar hljóðfæraleikararnir spiluðu á öll þessi litlu og stóru hljóð - allt frá andardrætti og andvörpum til skjálfta og sprenginga - skapaði það flæði sem var einkar áhrifamiklað. Auk þess að hafa kynnst mörgum nýjum flytjendum og tónskáldum sat ég eftir með þá tilfinningu að hafa kynnst hljóðfærinu [harmóníkunni] á hærra plani.

Bergens Tidende

<https://www.dropbox.com/s/c0x1t88bztjh08w/gagnr%C3%BDni.jpg?dl=0>

Jónas Ásgeir hefur konsertinn algjörlega í höndunum á sér, samgróinn verkinu, og sýnir virtúósa-tilþrif sem færa flutninginn á astral-svið.

Hjálmar H. Ragnarsson (um Accordion Concerto eftir Finn Karlsson)

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=821745935581539&set=a.111265739962899>

Það er ekki laust við að Jónas Ásgeir hafi rétt svo stolið senunni með sjaldséð konserthljóðfæri í kjöltunni en um leið kynnt fyrir nokkrum vel verseruðum áskriftargestum sjaldheyrt en áhugavert tónverk með snilldarlegu handbragði. Fimmtán manna strengjasveit mætti einleikshljóðfærinu sem myndaði framandi en ómótstæðilega fagan þverskurð af hljómi harmonium og strokhljóðfæra því í raun vó harmonikkan upp hálfa blásarasveit. [...] Jónas Ásgeir lék beinskeytta sveipi verksins listilega vel af ástriðu og skapi. [...] Verkefnavaðsnefnd Sínfóníunnar mætti nú teika nýjabrumið og líta í kringum sig eftir einleiksverkum fyrir harmonikku.

Ingvar Bates

<https://www.dropbox.com/s/c0x1t88bztjh08w/gagnr%C3%BDni.jpg?dl=0>

jonasasgeirsson.com

[/jonas.asgeirsson](https://www.facebook.com/jonas.asgeirsson)

[@asgeirssonjonas](https://www.instagram.com/asgeirssonjonas)